

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o delegowaniu kierowców
w transporcie drogowym^{1), 2), 3)}**

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) krajowy transport drogowy – podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób lub rzeczy pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi w kraju oraz pojazdami najmowanymi, za które uważa się również zespoły pojazdów składające się z pojazdu samochodowego i przyczepy lub naczepy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym jazda pojazdu, miejsce rozpoczęcia i zakończenia podróży, a także cała trasa znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) przewóz kabotażowy – przewóz:

a) w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz. Urz. UE L 33 z 04.02.2006, str. 82 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 16.05.2022, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym.

³⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym (Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17).

2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/694 z dnia 2 maja 2022 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/403 w odniesieniu do nowych poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego (Dz. Urz. UE L 129 z 03.05.2022, str. 22).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 760, 919, 1123, 1193, 1195, 1523 i 1720.

wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 72, z późn. zm.⁵⁾),

b) w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.⁶⁾),

c) wykonywany między miejscami położonymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorcę zagranicznego mającego siedzibę w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;;

d) wykonywany między miejscami położonymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdem samochodowym zarejestrowanym lub dopuszczonym do ruchu za granicą, innym niż pojazd najmowany;

c) w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu:

„25) pojazd najmowany – pojazd zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu zgodnie z prawem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który za wynagrodzeniem i na czas określony jest przekazywany do dyspozycji przedsiębiorcy wykonującego krajowy transport drogowy rzeczy, międzynarodowy transport drogowy rzeczy, niezarobkowy krajowy przewóz drogowy rzeczy lub niezarobkowy międzynarodowy przewóz drogowy rzeczy, na podstawie umowy z przedsiębiorcą udostępniającym ten pojazd.”;

2) w art. 7a:

a) w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 5, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 17.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60, oraz Dz. Urz. UE L 272 z 16.10.2015, str. 15.

„6a) w przypadku pojazdu najmowanego – określenie rodzaju i liczby pojazdów samochodowych, które przedsiębiorca będzie wykorzystywał do wykonywania transportu drogowego; ”,

b) w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) dokumenty, o których mowa w art. 11d ust. 2 – w przypadku wykorzystywania do wykonywania transportu drogowego pojazdu najmowanego; ”;

3) w art. 11a w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zarejestrowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 11d ust. 1.”;

4) po art. 11c dodaje się art. 11d i 11e w brzmieniu:

„Art. 11d. 1. Dopuszcza się wykonywanie krajowego transportu drogowego rzeczy, międzynarodowego transportu drogowego rzeczy oraz niezarobkowego przewozu drogowego rzeczy pojazdem najmowanym przez przedsiębiorców mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem, że korzystanie z takiego pojazdu nie trwa dłużej niż przez:

- 1) trzy kolejne miesiące w danym roku kalendarzowym, od dnia zgłoszenia pojazdu do właściwego organu – w przypadku wykonywania krajowego lub międzynarodowego transportu drogowego rzeczy,
- 2) dwa kolejne miesiące w danym roku kalendarzowym, od dnia zgłoszenia pojazdu do właściwego organu – w przypadku wykonywania niezarobkowego przewozu drogowego rzeczy.

Do pojazdów najmowanych przepisu art. 73aa ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym nie stosuje się.

2. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, potwierdza się poprzez przedstawienie, w formie pisemnej w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej umowy najmu lub poświadczony wyciąg z umowy zawierającego w szczególności nazwę lub imię i nazwisko wynajmującego, najemcy, datę i okres obowiązywania umowy oraz oznaczenie pojazdu.

3. Umowę najmu lub poświadczony wyciąg z umowy, o których mowa w ust. 2 przedkłada się w języku polskim.

4. Numer rejestracyjny pojazdu najmowanego jest wpisywany do Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego, zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. g rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

Art. 11e. 1. Dopuszcza się korzystanie z pojazdu najmowanego lub pojazdu zarejestrowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedsiębiorców mających siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wykonywania przewozów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem, że:

1) pojazd jest używany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1071/2009 i rozporządzeniem (WE) nr 1072/2009, jeżeli przepisy te mają zastosowanie do wykonywanego przewozu;

2) umowa dotyczy wyłącznie najmu pojazdu bez kierowcy i nie towarzyszy jej umowa o świadczenie usług zawarta z tym samym przedsiębiorcą dotycząca kierowców lub personelu towarzyszącego;

3) pojazd prowadzony jest przez personel przedsiębiorcy będącego najemcą pojazdu;

4) pojazd pozostaje w wyłącznej dyspozycji przedsiębiorcy użytkującego pojazd przez cały okres obowiązywania umowy najmu.

2. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 potwierdza się poprzez przedstawienie w postaci papierowej lub elektronicznej:

1) w przypadku gdy kierowca nie jest najemcą pojazdu – umowy o pracę kierowcy lub poświadczony wyciąg z tej umowy zawierający w szczególności nazwę lub imię i nazwisko pracodawcy, nazwisko pracownika oraz datę i okres obowiązywania umowy lub ostatniej karty płacy;

2) dokumentów, o których mowa w art. 11d ust. 2.”;

5) w art. 15a ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przy obliczaniu częstotliwości występowania wielokrotnych naruszeń bierze się pod uwagę wagę naruszenia, czas oraz liczbę pojazdów wykonujących operacje transportowe, zgodnie ze wzorem obliczania zawartym w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403.

3. Trzy poważne naruszenia lub jedno bardzo poważne naruszenie, określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403, w przeliczeniu na pojazd na rok w danym przedsiębiorstwie, powoduje wydanie przez organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, przedsiębiorcy mającemu siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ostrzeżenia o możliwości wszczęcia procedury, o której mowa w ust. 1.”;

6) w art. 33 w ust. 6:

a) w pkt 2 wyrazy „art. 6 ust. 1 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 39a ust. 1 pkt 1-4”,

b) po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w przypadku pojazdu najmowanego– określenie rodzaju i liczby pojazdów samochodowych, które przedsiębiorca będzie wykorzystywał do wykonywania niezarobkowego przewozu drogowego rzeczy, wraz z dokumentami, o których mowa w art. 11d ust. 2.”;

7) w art. 54:

a) w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) opracowuje, co dwa lata, we współpracy z Komendantem Głównym Policji i Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, jednolitą krajową strategię kontroli przepisów w zakresie przewozów kabotażowych, o której mowa w art. 10a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009;”,

b) dodaje się ust. 5-7 w brzmieniu:

„5. Jednolita krajowa strategia kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 5a, uwzględnia kontrole przeprowadzane przez inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, funkcjonariuszy Policji i Służby Celno-Skarbowej.

6. Główny Inspektor Transportu Drogowego przedkłada ministrowi właściwemu do spraw transportu jednolitą krajową strategię kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 5a, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego lata, na jakie strategia została przygotowana.

7. Minister właściwy do spraw transportu, w terminie do 31 grudnia, zatwierdza jednolitą krajową strategię kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 5a, po uzgodnieniu jej treści z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;

8) w art. 83 ust. 3a wyrażenie „o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrażeniem „o których mowa w ust. 3”;

9) w art. 87 ust. 1 pkt 3 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. l w brzmieniu:

„l) dokumenty, o których mowa w art. 11d ust. 2 lub w art. 11e ust. 2 – o ile są wymagane.”;

10) w art. 90a:

a) w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) w zakresie, o którym mowa w art. 17 ust. 3 zdanie drugie i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1072/2009, corocznie, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego;”;

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Komendant Główny Policji, Szef Krajowej Administracji Skarbowej oraz Wojewódzki inspektor transportu drogowego przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorczą informację dotyczącą kontroli przestrzegania przepisów w zakresie przewozów kabotażowych corocznie, w terminie do dnia 28 lutego roku następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.”;

11) w art. 92a w ust. 2 wyrazy „200 złotych” zastępuje się wyrazami „50 złotych”;

12) w załączniku nr 3 w lp. 1 po pkt 1.5 dodaje się pkt 1.5a i 1.5b w brzmieniu:

	1.5a. Wykonywanie przewozu drogowego rzeczy z naruszeniem art. 11d ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾	5 000	
	1.5b. Wykonywanie przewozu drogowego rzeczy z naruszeniem art. 11e ust. 1 ustawy o transporcie drogowym ¹⁾	5 000	

Art. 2. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o delegowaniu kierowców w transporcie drogowym (Dz. U. poz. 1523) dodaje się art. 48b w brzmieniu:

„Art. 48b. Wnioski o wzajemną pomoc złożone przez właściwe organy innych państw członkowskich przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpatruje Państwowa Inspekcja Pracy w trybie przewidzianym w art. 27 ustawy. Terminy wskazane w art. 27 ustawy biegną od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Art. 3. W terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Główny Inspektor Transportu Drogowego opracowuje po raz pierwszy jednolitą krajową strategię kontroli, o której mowa w art. 54 ust. 2 pkt 5a, ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 4. 1. Do postępowań administracyjnych w zakresie zezwoleń i licencji, o których mowa w art. 7a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań administracyjnych w zakresie zezwoleń, o których mowa w art. 19 ust. 1 i 29 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do postępowań administracyjnych w zakresie uzyskania zaświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 1 zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Tomasz Behrendt
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Infrastruktury